

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-857/2024

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Ljiljani Tomić, u pravnoj stvari tužitelja META SOLUTION d.o.o., Zagreb, Franje Miličevića 45, OIB: 83151931623 (ranije META NEKRETNINE d.o.o. Zagreb, Franje Miličevića 45, OIB: 93389782768), kojeg zastupa punomoćnik Ivan Kaleb, odvjetnik iz Zagreba, Strojarska cesta 20, te umješača na strani tužitelja TONA BETONA d.o.o., Zagreb, Franje Miličevića 45, OIB: 45759967604, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Kaleb, odvjetnik iz Zagreba, Strojarska cesta 20, protiv tuženika Hrvatska poštanska banka d.d., Zagreb, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217, kojeg zastupa punomoćnik Damjan Krivić, odvjetnik u Zagrebu, Radnička cesta 52, Green Gold - R2, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene 22. svibnja 2024. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika umješača i punomoćnika tuženika, s danom objave 8. srpnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Nova hrvatska banka d.d., OIB: 78427478595, Varšavska 9, Zagreb da isplati TONA BETONA d.o.o., OIB: 45759967604, Franje Miličevića 45, Zagreb, iznos od 230.965,31 EUR / 1.740.208,14 HRK s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje, u skladu s člankom 29. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima, teku od 28.02.2013. godine pa do 31.07.2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.08.2015. pa do 31.12.2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku 8 dana.

Nalaže se tuženiku Nova hrvatska banka d.d., OIB: 78427478595, Varšavska 9, Zagreb da isplati TONA BETONA d.o.o., OIB: 45759967604, Franje Miličevića 45, Zagreb, prouzročene parnične troškove postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude pa sve do isplate po stopi koja je propisana člankom 29. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima (po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena), sve u roku 8 dana."

- II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 65.019,89 eura, u roku od 8 dana.
- III. Odbija se tuženik sa dijelom parničnog troška u iznosu od 4.345,00 eura, kao neosnovan.

r i j e š i o j e

- I. Ne dopušta se preinaka tužbe stupanjem u parnicu novog tužitelja TONA BETONA d.o.o. umjesto tužitelja META SOLUTION d.o.o.
- II. Dopušta se tvrtki TONA BETONA d.o.o. miješanje u ovoj parnici na strani META SOLUTION d.o.o.

Obrazloženje

- 1. U tužbi podnesenoj ovom sudu 28. srpnja 2015. tužitelj navodi:
 - da ima tražbinu prema trgovačkom društvu Feliciter d.o.o. za graditeljstvo, trgovinu i usluge, Marina Studina 40, Sesvete, OIB: 33362149552 (u daljnjem tekstu: Feliciter d.o.o.) u ukupnom iznosu od 241.446,25 eur / 1.819.176,79 kn
 - da je Feliciter d.o.o. na računu broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 kod tuženika kao poslovne banke imao određena novčana sredstva, i to na dan 26. veljače 2013. godine u ukupnom iznosu od 230.965,31 eur / 1.740.208,14 kn
 - da je radi osiguranja svog potraživanja tužitelj kao predlagatelj osiguranja s Feliciter d.o.o. kao protivnikom osiguranja zaključio Sporazum o osiguranju potraživanja solemniziran pod OV-1712/13 od 21. veljače 2013. godine (u daljnjem tekstu: Sporazum) temeljem kojeg je tužitelj na osnovi čl. 17. st. 1. Zakona o Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima (u daljnjem tekstu: Zakon o upisniku) stekao založno pravo i to na:
 - 1. novčanoj tražbini Feliciter d.o.o. na posebnom računu broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 kod Volksbank d.d. Zagreb, sada Sberbank d.d. Zagreb,
 - 2. novčanim tražbinama Feliciter d.o.o. na ostalim računima svake vrste (transakcijski račun, račun za plaćanje, svaki drugi račun bilo koje vrste i kategorije) kod Volksbank d.d. Zagreb, sada Sberbank d.d. Zagreb i kod ostalih banaka i kreditnih i financijskih institucija,
 - 3. novčanim sredstvima Feliciter d.o.o. na računima kod Volksbank d.d. Zagreb, sada Sberbank d.d. Zagreb i kod ostalih banaka i kreditnih i financijskih institucija,

4. oročenim novčanim sredstvima Feliciter d.o.o. Zagreb na računima kod Volksbank d.d. Zagreb, sada Sberbank d.d. Zagreb i kod ostalih banaka i kreditnih i financijskih institucija,

5. novčanim tražbinama Feliciter d.o.o. prema bilo kojim trećim fizičkim i pravnim osobama s bilo koje osnove,

- da je zaključkom FINA-e, Služba upisa, broj 1210-301/13 od 26. veljače 2013. stečeno prethodno navedeno založno pravo s danom 22. veljače 2013. kao danom u vrijeme kada je prijedlog za upis zaprimljen u Službi upisa,

- da je tužitelj dana 27. veljače 2013. dopisom obavijestio tuženika o stečenom založnom pravu za korist tužitelja, koje se posebno odnosi na novčana sredstva na posebnom računu broj 0000188543/ZGB000018HRK731318, te ga pozvao da bez odgađanja tužitelju kao založnom vjerovniku prenese sva sredstva sa računa koje Feliciter d.o.o. ima na računu kod tuženika, na račun tužitelja kod OTB banka Hrvatska d.d., Ulica Domovinskog rata 3, Zadar, OIB: 52508873833 (u daljnjem tekstu: OTP banka Hrvatska d.d.),

- da je tuženik u cijelosti ignorirao dopis tužitelja, po istome nije postupio niti se očitovao, već je navedena sredstva iskoristio kako bi namirio vlastita potraživanja, te je neovlašteno s posebnog računa Feliciter d.o.o. 0000188543/ZGB000018HRK731318 otuđio sredstva u iznosu od 168.585,83 eur / 1.270.209,95 kn čime je onemogućio namirenje tužitelja te mu nanio nenaknadivu štetu.

Tužitelj navodi kako je u trenutku osnivanja založnog prava tužitelj stekao prvenstveni red za namirenje i isključivu prednost pri namirenju iz predmeta zalogu u odnosu na sve druge tražbine, bilo banke, bilo trećih osoba, te je protivno postupanje tuženika bilo u suprotnosti sa temeljnim pravilima i samom svrhom založnog prava. Ujedno tužitelj ističe da je tuženik poslovna banka koja je kao sudionik pravnog prometa i osoba koja obavlja poslove platnog prometa za druge pravne osobe dužna u ispunjavanju obveza iz profesionalne djelatnosti postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka), pa onog trenutka kada ga je tužitelj obavijestio da je stekao založno pravo na svim sredstvima i na bilo kojem računu koji Feliciter d.o.o. ima kod tuženika, te ga pozvao da navedena sredstva prenese na račun tužitelja kod OTB banka Hrvatska d.d. isti je imao obvezu navedena sredstva bez odgađanja prenijeti na račun tužitelja. Svojim protivnim postupanjem tuženik je povrijedio temeljna načela obveznog prava, načelo savjesnosti i poštenja, a zatim i dužnost suradnje, zabrane prouzročenja štete i dužnost ispunjenja obveze. Slijedom navedenog tužitelj je ovlašten tražiti neosnovano zadržani iznos, kao i pored glavnice potraživati i pripadajuću zakonsku zateznu kamatu od 28. veljače 2013. nadalje.

2. Tuženik je podnio 25. studenog 2015. odgovor na tužbu i osporio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, te naveo:

- da osporava da bi tužitelj imao tražbinu prema Feliciter d.o.o. jer tužitelj uz svoju tužbu nije dostavio niti jedan dokaz ovog navoda,

- da osporava aktivnu legitimaciju tužitelja za podnošenje ove tužbe jer tužitelj nema tražbinu prema društvu Feliciter d.o.o. u navedenom iznosu od 241.446,25 eur / 1.819.176,79 kn,

- da je predmetni račun 0000188543/ZGB000018HRK731318 vlastiti račun tuženika, a ne račun društva Feliciter d.o.o., jer se na ovom računu nalaze sredstva društva Feliciter i to iz razloga što su ista temeljem Sporazuma o poslovnoj suradnji

sklopljenog između društva Feliciter d.o.o. i tuženika od dana 22. veljače 2008. godine, založena za korist tuženika, a radi osiguranja potraživanja tuženika prema društvu Feliciter d.o.o. temeljem Ugovora o kreditu broj 500894 od dana 27. studenog 2007. godine, te je čl. 10. navedenog Sporazuma definirano čiji je račun broj 0000188543/ZGB000018HRK731318, koja se sredstva na njega isplaćuju, kao i da su ista založena za korist tuženika,

- da tuženik nije zaprimio Sporazum o osiguranju potraživanja solemniziran kod OV-1712/13 od 21. veljače 2013. godine na koji se tužitelj poziva u tužbi, te tuženik ne može ispitati ispravnost i zakonitost predmetnog sporazuma kao i predmetnog upisa u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima na koji se tužitelj poziva u svojoj tužbi,

- da osporava sve navode tužitelja iz tužbe koji se odnose na stjecanje i postojanje založnog prava tužitelja na predmetnom posebnom računu, odnosno na novcu sve obzirom na činjenicu da novčana tražbina nije nekretnina da bi se založno pravo steklo samim upisom, odnosno smatra da je za stjecanje dobrovoljnog založnog prava na novcu, jednako kao i na pokretninama, potrebno da dužnik taj novac na temelju založnog ugovora preda u posjed vjerovniku ili onomu koga on odredi,

- da je u konkretnom slučaju riječ o novčanim sredstvima tuženika kao založnog vjerovnika na kojima tužitelj nije mogao steći založno pravo jer se novčana sredstva vode na računu založnog vjerovnika, a ne založnog dužnika,

- da je člankom 5. st. 1. Zakona o financijskom osiguranju propisano: "Ugovor o financijskom osiguranju kod kojega dolazi do zasnivanja posebnog založnog prava zasniva se posebna vrsta založnog prava kao ograničeno stvarno pravo na kojoj se ne primjenjuju odredbe drugih zakona o osnivanju založnog prava, niti odredbe drugih zakona o naplati tražbina osiguranih založnim pravom u mjeri u kojoj bi njihova primjena narušila pravo prvenstvenog namirenja primatelja instrumenta osiguranja kako je ono predviđeno ovim zakonom, a primatelj instrumenta osiguranja ima pravo korištenja i raspolaganja",

- da su tim Zakonom o financijskom osiguranju predmeti na kojima se zasniva založno pravo u skladu s tim Zakonom izuzeti od "mjera reorganizacije", a u kojoj prema čl. 2. t. 17. Zakona o financijskom osiguranju spadaju "sve mjere koje se provode nad davateljem ili primateljem instrumenta osiguranja uz sudjelovanje sudskog, upravnog ili nadzornog tijela usmjerene na očuvanje njegova financijskog položaja, ukoliko iste utječu na prava trećih osoba koja postoje od ranije, osobito mjere zabrane raspolaganja, plaćanja, ovrhe ili osiguranja", dakle financijska sredstva koja su založena i nalaze se na računu založnog vjerovnika – izuzeta su od ovrhe i od davanja istih u dobrovoljni zalog drugom vjerovniku iz čega proizlazi da su novčana sredstva društva Feliciter d.o.o. osigurana založnim pravom za korist tuženika, te ne mogu biti predmet davanja u zalog, a iste se nalaze na vlastitom računu tuženika, a ne na računu društva Feliciter d.o.o.

Na kraju tuženik ističe kako je razvidno da su odgovorne osobe tužitelja i trgovačkog društva Feliciter d.o.o. ista osoba, pa je razvidan pokušaj prijevarnog postupanja odgovornih osoba tužitelja i trgovačkog društva Feliciter d.o.o., kao i da je vidljivo kako tužitelj nije prijavio svoju tražbinu iz ovog postupka u postupak predstečajne nagodbe nad trgovačkim društvom Feliciter d.o.o., slijedom čega predlaže odbaciti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

3. U tijeku prvostupanjskog postupka izveden je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost koja je bila sporna, a to je čiji je posebni

račun kod tuženika, kome pripadaju sredstva na tom računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 na dan stjecanja založnog prava 22. veljače 2013. kao i na dan kada je tužitelj dostavio na naplatu zadužnicu 24. rujna 2012. Vještak je u nalazu i mišljenju utvrdio da predmetni račun formalno pripada tuženiku, a u naravi predstavlja račun koji pripada društvu Feliciter d.o.o. i navedeno društvo daje naloge za plaćanja svojih obveza, a ostatak sredstava nakon podmirenja svih obveza po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 s predmetnog računa uplaćuje se na redovan račun društva Feliciter d.o.o. Vještak je posebno naglasio da je u dopisima društva Sberbank d.d. (list 94-95 spisa) koja su upućena društvu Feliciter d.o.o. jasno naznačeno da se radi o računu koji pripada društvu Feliciter d.o.o. i sa kojeg račune će biti podmirene obveze društva Feliciter d.o.o.

4. Ovaj sud je dana 19. prosinca 2017. donio prvostupanjsku presudu pod poslovnim brojem P-1956/2015 kojom je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja kao osnova i naložio tuženiku tada Sberbank d.o.o. da plati tužitelju iznos od 232.292,54 eur / 1.750.208,14 kn sa zakonskim zateznim kamatama i parničnim troškom.

5. Povodom žalbe tuženika protiv navedene presude VTS RH je rješenjem broj PŽ-1255/18 od 16. travnja 2021. ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio na ponovno suđenje ovom sudu uz upute da u ponovnom postupku prvostupanjski sud treba utvrditi o primjeni kojeg materijalnog prava se radi, da treba promatrati osnovanost tužbenog zahtjeva kroz institut izvanugovorne odgovornosti za naknadu štete te ocijeniti postoje li za naknadu štete sve pretpostavke odgovornosti, odnosno je li tužitelju uopće nastala šteta. Nadalje, da li postoji protupravnost u postupanju tuženika u smislu postupanja protivno odredbama čl. 59. Zakona o platnom prometu, odnosno članka 24. st. 1. ZOPNS-a. Potrebno je utvrditi nadalje, jesu li tuženik i Feliciter Sporazumom zasnovali posebno založno pravo sukladno odredbi čl. 5. st. 1. ZFO-a te ako nisu jesu li tuženik i Feliciter navedenim Sporazumom zasnovali pravo na novčanim sredstvima na temelju Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te ukoliko jesu čija je tražbina ispred u prvenstvenom redu. Također je potrebno obrazložiti zašto je odbijen priklop spisa sa Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-6234/17.

6. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u:

- Prometi po računu (list 6-8 spisa)
- Prijedlog za glavni upis (list 9-10 spisa)
- Dostava obavijesti o založnom pravu (list 11-13 spisa)
- Dopis od 20. ožujka 2013. (list 14 spisa)
- Sporazum o poslovnoj suradnji od 22. veljače 2008. uz Dodatke br. 1. i br. 2 i Ugovor o kreditu broj 500894 (list 23-44 spisa)
- Zapisnik FINA-e s ročišta za utvrđivanje tražbina (list 51-56 spisa)
- Zapisnik od 18. siječnja 2016. (list 57-59 spisa)
- Nalaz i mišljenje vještaka dr. sc. Valentina Salaj Četković (list 60-67 spisa)
- Dopis od 17. srpnja 2012. (list 94 spisa)
- Zahtjev za prijenos sredstva s posebnog računa (list 96 spisa)
- Dopis Sberbank od 20. kolovoza 2013. (list 97 spisa)
- Dopis FINA-e (list 98 spisa)
- Preslika sudske praske (list 108-116, 120-134 spisa)
- Nalaz i mišljenje sudskog vještaka Ljupko Omazić (list 147-152 spisa)
- Očitovanje vještaka od 17. veljače 2017. (list 162-165 spisa)

- Preslika presude Županijskog suda u Zagrebu GŽ Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. (list 177-179 spisa),
- Presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu P-5942/15 od 21. srpnja 2017. (list 232-240 spisa),
- Izvadak iz sudskog registra za Meta solution d.o.o. (list 278-281 spisa),
- Prvi Aneks Sporazumu o osiguranju potraživanja od 21. veljače 2013. (list 310-311 spisa),
- Javnobilježnička potvrda (list 312-313 spisa),
- Izvješće Trezor investa (list 315-322 spisa),
- Rješenje Općinskog građanskog suda OVR-6234/17 od 12. rujna 2017. (list 325-331 spisa),
- Prijedlog za glavni upis od 26. veljače 2013. (list 332-333 spisa),
- Zapisnik s ročišta za utvrđivanje tražbina od 1. srpnja 2015. (list 337-347 spisa),
- Dodatak br. 2. Sporazumu o poslovnoj suradnji od 23. studenog 2009. (list 348 spisa),
- Plan podjele društva Meta nekretnine d.o.o. od 8. kolovoza 2018. sa prilogima (list 364-397 spisa),
- Povijesni Izvadak za Volksbank (list 461-513 spisa),
- Rješenje St-2353/21 od 5. studenog 2021. (list 515-526 spisa),
- Presuda i rješenje TSZG P-2329/18 od 10. veljače 2021. (list 517-526 spisa),
- Rev-2367/14 od 26. travnja 2016. (list 527-532 spisa),
- Rješenje ŽDO u Šibeniku Kis-DO-4/22 od 28. veljače 2022. (list 534-541 spisa),
- Rješenje Županijskog suda u Zagrebu Kir-Ž-58/22 od 24. ožujka 2022. (list 542-544 spisa),
- Presuda i rješenje TSZG P-909/15 od 23. siječnja 2020. (list 545-561 spisa),
- Presuda i rješenje VTS RH PŽ-1607/20 od 15. veljače 2022. (list 563-571 spisa),
- Presuda VTS RH PŽ-5646/21 od 22. ožujka 2022. (list 580-587 spisa),
- Rev-2339/14 od 25. travnja 2018. (list 589-592 spisa),
- Zapisnik radi sklapanja predstečajne nagodbe Stpn-215/15 od 18. siječnja 2016. (list 649-653 spisa),
- Povijesni Izvadak iz sudskog registra za HPB d.o.o. (list 784-871 spisa),
- Saslušanje svjedoka (list 593-595, 627-629 spisa).

7. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako cjelokupno tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 dalje: ZPP) ovaj sud je uvjerenja da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 230.965,31 eur / 1.740.208,14 kn.

9. Među strankama je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva, sporno je tko je vlasnik Posebnog računa broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 kao i vlasnik novčanih sredstava na istome, aktivna i pasivna legitimacija stranaka, dopuštenost tužbenog zahtjeva.

10. U tijeku postupka, kako prvog tako i ponovljenog, sud je utvrdio:

- da su tuženik kao vjerovnik i društvo Feliciter d.o.o. bili u poslovnom odnosu na temelju Ugovora o kreditu br. 500894 od 27. studenog 2007. kojim je tuženik društvu Feliciter d.o.o. odobrio kredit za izgradnju petnaest kuća u nizu u iznosu od 3.4000.000,00 CHF, po kojem ugovoru su Jozo Šarić i tužitelj bili jamci platci, a Branko Naglić i Ljiljana Vučemilo, založni dužnici,

- da su društvo Feliciter d.o.o. i tuženik 22. veljače 2008. sklopili Sporazum o poslovnoj suradnji (dalje: Sporazum), kojim su između ostaloga ugovorili;

- da će se sredstva svih kupaca samostalnih stambenih jedinica u sklopu građevina, uplaćivati i izdvajati na poseban račun u banci broj žiro računa banke 2503007-1011111116 (čl. 10. st. 1.);

- da su sva sredstva na posebnom računu založena u korist banke radi osiguranja njenih tražbina iz Ugovora o kreditu broj 500894 i u vezi s njim te da partner ne smije bez izričitog odobrenja banke raspolagati sredstvima na tom računu, te se iz njih banka ima pravo namiriti u bilo kojem trenutku izvansudskim putem (čl. 10. st. 3.);

- da nakon što sve tražbine banke iz Ugovora o kreditu broj 500894 i u vezi s njim budu podmirene, te nakon što partner u cijelosti izvrši svoje obveze iz ovog Sporazuma, što i uključuje izgradnju građevina u cijelosti i pribavljanje pravomoćnih uporabnih dozvola, banka će nakon zaprimljenog pisanog zahtjeva partnera otpustiti založno pravo na preostalim sredstvima na posebnom računu te će ih isplatiti na jedan od računa partnera o kojem će ju on izvijestiti u navedenom pisanom zahtjevu (čl. 10. st. 6.);

- da se partner Feliciter d.o.o. potpisom Sporazuma odriče zahtjeva da se sredstva na posebnom računu koriste i isplaćuju za bilo koju drugu svrhu i uz bilo koje druge uvjete osim onih koji su ugovoreni čl. 10. Sporazuma (čl. 10. st. 7.),

- da tužitelj tvrdi da ima tražbinu prema trgovačkom društvu Feliciter d.o.o. u ukupnom iznosu od 241.446,25 eur / 1.819.176,79 kn,

- da je radi osiguranja svog potraživanja tužitelj kao predlagatelj osiguranja s Feliciter d.o.o. kao protivnikom osiguranja zaključio Sporazum o osiguranju potraživanja solemniziran pod poslovnim brojem OV-1712/13 od 21. veljače 2013. (u daljnjem tekstu: Sporazum) na temelju kojeg je tužitelj na osnovi čl. 17. st. 1. Zakona o Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima stekao založno pravo između ostaloga i na novčanoj tražbini Feliciter d.o.o. na posebnom računu broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 kod Sberbank d.d. Zagreb;

- da je zaključkom FINA-e, Služba upisa, broj 1210-301/13 od 26. veljače 2013. stečeno prethodno navedeno založno pravo s danom 22. veljače 2013. kao danom u vrijeme kada je prijedlog za upis zaprimljen u Službi upisa;

- da je na računu broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 na dan 26. veljače 2013. bilo sredstava u ukupnom iznosu od 230.965,31 eur / 1.740.208,14 kn;

- da je tužitelj 27. veljače 2013. dopisom obavijestio tuženika o stečenom založnom pravu za korist tužitelja, koje se posebno odnosi na novčana sredstva na posebnom računu broj 0000188543/ZGB000018HRK731318, te ga pozvao da bez odgađanja tužitelju kao založnom vjerovniku prenese sva sredstva s računa koje Feliciter d.o.o. ima na računu kod tuženika;

- da tuženik nije postupio po navedenom dopisu, već je iz navedenih sredstava namirio svoje potraživanje u iznosu od 168.585,83 eur / 1.270.209,95 kn.

11. Nadalje, u tijeku ponovnog postupka dana 12. siječnja 2022. društvo Tona betona d.o.o. obavijestila je sud da je nakon zaključenja glavne rasprave u ovom

prvostupanjskom postupku, na strani tužiteljevog pravnog slijednika Meta solution d.o.o. došlo do statusne promjene i to podjele s osnivanjem novog trgovačkog društva – umješača Tona betona d.o.o. pa je sukladno čl. 550. st. 6. ZTD-a umješač sveopći pravni slijednik u odnosu na dio imovine koja je uslijed statusne promjene prenesena na novo društvo, te s obzirom na pravni interes da u ovoj parnici uspije tužitelj, umješač daje izjavu o stupanju u parnicu na strani tužitelja. Ujedno daje suglasnost tužitelju na usklađenje tužbenog zahtjeva sa novo nastalom materijalno pravnom situacijom na način da se tuženiku naloži isplata zahtijevanog iznosa umješaču, kao i suglasnost na prijedlog tužitelja da umješač stupi u procesnu poziciju tužitelja.

12. Ovom se prijedlogu umješača Tona betona d.o.o. usprotivio tuženik koji je izričito izjavio da ne pristaje da u ovu parnicu umjesto tužitelja stupi Tona betona d.o.o., tj. da ne pristaje na subjektivnu preinaku tužbe niti da se dopusti trgovačkom društvu Tona betona miješanje u ovu parnicu na strani tužitelja.

13. Naime, tužitelj je nakon drugostupanjske odluke u skladu sa novo nastalom materijalno pravnom situacijom specificirao tužbeni zahtjev na način da se utuženi iznos od 230.965,31 eur / 1.740.208,14 kn isplati društvu Tona betona d.o.o., odnosno da sud prihvati stupanje društva Tona betona u procesnu poziciju tužitelja. Ovaj zahtjev je tužitelj isticao u tijeku cijelog postupka, dok se tuženik istome protivio.

14. Vezano za prijedlog umješača Tona betona d.o.o. ovaj sud nije dopustio preinaku tužbe stupanjem u parnicu novo tužitelja Tona betona d.o.o. umjesto tužitelja Meta solution d.o.o. Tužitelj sa sebe na Tona betona nije tijekom ove parnice prenio, tj. otuđio svoja prava o kojima teče ova parnica, odnosno nije prenio prava iz Sporazuma OV-1713/13 i prava na naknadu štete radi neprovedbe postupka izravne naplate po zadužnici OV-5396/11. Dakle, u konkretnom slučaju se ne radi o preinaci u smislu čl. 195.a ZPP-a, već se radi o otuđenju prava u korist treće osobe te takav prijedlog tužitelja nije prihvaćen slijedom čega je riješeno kao u točki I. rješenja. U odnosu na dopuštenje trgovačkom društvu Tona betona d.o.o. za miješanje na strani tužitelja sud smatra da na to ima pravo obzirom da je nastupila statusna promjena pa Tona betona d.o.o. ima pravni interes za uspjehom tužitelja u ovoj parnici slijedom čega je primjenom čl. 207. ZPP-a riješeno kao u točki II. izreke rješenja.

15. U ponovljenom postupku došlo je do statusne promjene na strani tuženika te je prvobitni tuženik Sberbank d.d. promijenio tvrtku iz Sberbank d.d. u Nova hrvatska banka d.d. rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 22. travnja 2022., a zatim je raniji tuženik Nova hrvatska banka d.d. pripojen Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. Zagreb, Jurišićeva 4, kao novi tuženik i to nakon okončanja postupka pripajanja na temelju Ugovora o pripajanju od dana 1. ožujka 2023. rješenjem HNB-a o odobrenju pripajanja od dana 6. travnja 2023., te Odluke glavne skupštine prvobitnog tuženika od 14. lipnja 2023., te je predmetno pripajanje pravovaljano upisano u nadležnog registru.

16. U tijeku ponovljenog postupka saslušani su zz tužitelja Jozo Šarić i svjedok Branko Preočanin.

Svjedok Branko Preočanin, iz tvrtke Trezor invest, je izjavio u bitnome da je bio zadužen za financijski nadzor utroška sredstava kredita odobrenog od tuženika u odnosu na građevine koje je za Feliciter gradio prednik tužitelja. Nakon što je dobio

poziv od MUP-a za razgovor napravio je financijski izvještaj o tome koliko je radova izvršeno i podmireno do zaključno 14. siječnja 2011., da je bilo uobičajeno da potpisuje okončane situacije zajedno uz stručni nadzor, a izvješća je obavezno slao banci jer banka bez tih izvješća nije "puštala novac". Naveo je kako se iz izvješća vidi da je Feliciter dužan Meta nekretnini. Nije mu poznato da su Feliciter i Meta nekretnine sklopile Sporazumom o osiguranju potraživanja niti da je Feliciter Meta nekretnini ikada izdao zadužnicu, kao niti da je Feliciter ikada pokušao ovršiti Meta nekretninu.

Iz iskaza Joze Šarića, zz tužitelja, proizlazi da je njegova firma Meta nekretnine izvodila građevinske radove za Feliciter, da je sa Feliciterom potpisan Sporazum OV-713/13 od 21. veljače 2013., kao i Aneks istome, da je izdana zadužnica 21. veljače 2013. i 20. veljače 2013. te je u to doba potraživanje Meta nekretnine prema Feliciteru bilo oko 623.797,20 eur / 4.700.000,00 kn i koji iznos nije bio evidentiran u poslovnim knjigama Meta nekretnine. Tada su fakturirali samo 185.811,93 eur / 1.400.000,00 kn jer banka više nije htjela plaćati i tada nije bilo prijenosa porezne obveze, nego se plaćao PDV, a da je PDV bio plaćen firma bi propala. Zz tužitelja je potvrdio da je vidio konstrukciju brojeva bankovnog računa koji ima kosu crtu između brojeva, i to na televiziji i u ovim papirima, a da IBAN u RH ima oznaku HR pa zatim brojeve koji slijede svoju logiku. Zz je na inzistiranje tuženika sukladno čl. 246. ZPP-a prisegnuo pred sudom da je govorio istinu i da ništa nije zatajio.

17. Sukladno navodima iz žalbe tuženika te rješenju i uputama VTS RH iz rješenja PŽ-1255/18 od 16. travnja 2021. ovaj sud je utvrdio sporna činjenična pitanja te utvrdio sljedeće.

18. Tužbeni zahtjev tužitelja se zasniva na izvanugovornoj odgovornosti za naknadu štete u vidu izmakle koristi, regulirano odredbom čl. 1045. i 1046. Zakona o obveznim odnosima. U postupku je tužitelj utvrdio da mu je tuženik uzrokovao štetu jer je spriječio provedbu postupka izravne naplate na FINA-i temeljem zadužnice OV-5396/11 i to iz razloga što Agenciji u jedinstvenom registru računa (JRR) nije dostavio podatke o PNB-u i stoga što je tuženik trebao voditi račun broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 (PNB), kao bankovni račun od i u vlasništvu Felicitera.

Ova tvrdnja je netočna jer sukladno čl. 22. ZPONS-a (Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima 91/2010) tuženik nije bio obavezan Agenciji dostaviti podatke o PNB-u, jer je PNB (tj. 0000188543/ZGB000018HRK731318) samo poziv na broj bankovnog transakcijskog žiroračuna u vlasništvu i pod OIB-om tuženika. Tuženik nije morao postupati po čl. 22. ZPONS-a jer Feliciter kod tuženika nije bilo kad imao u vlasništvu bilo koji bankovni račun, bilo koje vrste pod svojim OIB-om, a Posebni račun uredno je prijavljen kod HNB-a kao račun u vlasništvu i pod OIB-om tuženika.

Dakle, tuženik nije mogao voditi kao račun u vlasništvu Felicitera jer je PNB samo poziv na broj bankovnog transakcijskog žiroračuna u vlasništvu i pod OIB-om tuženika, na kojem je sav novac od i u vlasništvu Felicitera založen u korist tuženika i to s pravom tuženika da ga zadrži za sebe ili iskoristi radi cjelovitog izvansudskog namirenja tražbine koju tuženik ima prema Feliciteru temeljem Ugovora i Sporazuma.

19. Feliciter i tuženik su Poseban račun time i način njegova vođenja ugovorili čl. 10. st. 2. Sporazuma. Svrha je bila da tuženik u trenutku u kojem se novac

Felicitera nađe na poslovnom računu stekle založno pravo s pravom izvansudskog namirenja, a sukladno čl. 10. st. 3. Sporazuma.

20. Tuženik je svoj bankovno transakcijski žiro račun 0000188543/ZGB000018HRK731318 vodio radi postizanja zakonite svrhe stjecanja dobrovoljnog ugovornog založnog prava s pravom izvansudskog namirenja sukladno Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, dalje: ZV), a ne protupravno ili s bilo kakvom prijevaram namjerom.

21. Tuženik nije počinio nikakvu protupravnu štetnu radnju tužitelju i Feliciteru time što tužitelju nije s Posebnog računa isplatio 233.890,46 eur / 1.762.247,67 kn i time što je tuženik s Posebnog računa djelomično namirio svoje potraživanje koje ima prema Feliciteru temeljem Ugovora i Sporazuma. Tuženik je nad tim novcem sukladno čl. 10. st. 3. Sporazuma u vezi s čl. 337. st. 5. ZV-a imao založno pravo s pravom izvansudskog namirenja koje je stekao i iskoristio prije nego li je tužitelj temeljem Sporazuma OV-1713/13, odnosno 22. ožujka 2013. stekao založno pravo nad tim novcem, a i imao je pravo navedeni novac u iznosu od 1.270.209,95 kn koji se nalazio na posebnom računu iskoristiti za djelomično namirenje tražbine koju tuženik ima temeljem Ugovora i Sporazuma prema Feliciteru (sukladno čl. 10. st. 4. Sporazuma u vezi s čl. 10. st. 7. Sporazuma, točkom 5.1. Ugovora i točkom 7.14. Ugovora).

22. Iz navedenog proizlazi da nije ispunjena pretpostavka odgovornosti za štetu iz čl. 1045. st. 1., čl. 1046. ZOO-a i iz čl. 1086. ZOO-a), kao i da postupanje tuženika nije protupravno te da tuženik tužitelju i Feliciteru nije dužan naknaditi bilo kakvu štetu, odnosno štetu u vidu izmakle dobiti.

Naime, odredbom čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 dalje: ZOO) propisano je da tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Odgovornost za štetu je obvezno pravni odnos u kojem je jedna strana dužna drugoj popraviti štetu, a druga je od prve ovlaštena zahtijevati popravljjanje štete. Odgovornost za štetu nastaje pod pretpostavkom da je osoba odgovorna za štetu (štetnik) učinila protupravnu štetnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete (oštećenik) i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice, time da sve navedene pretpostavke moraju biti ispunjene kumulativno. Dakle, pretpostavke odgovornosti za štetu su: 1) subjekti odgovornosti za štetu, 2) štetna radnja štetnika, 3) šteta, 4) uzročna veza između štetne radnje i štete i 5) protupravnost.

23. Štoviše, tužitelj je za štetu (zbog nemogućnosti naplate tražbine) koju ima tužitelj prema Feliciteru temeljem Sporazuma OV-1713/13 odgovoran upravo Feliciter, a ne tuženik obzirom da je Feliciter tužitelju Sporazumu OV-1713/13 u zalog dao prava, tj. novčane tražbine prema tuženiku koje ne postoje, i stvari – novčana sredstva na Posebnom računu i na bilo koje bankovnom računu bilo koje vrste koje vodi tuženik, a kojima nije vlasnik. U ovome se ogleda i činjenica da tuženik nije pasivno legitimiran za štetu (a izjavio je prigovor promašene pasivne legitimacije) koju trpi tužitelj radio nemogućnosti naplate tražbine koju tužitelj ima prema Felicitetu temeljem Sporazuma OV-1713/13.

24. Glede spornog računa 0000188543/ZGB000018HRK731318 sud je utvrdio da se radi o pozivu na broj (tj. PNB-u) bankovnog transakcijskog žiroračuna u vlasništvu pod OIB-om tuženika – posebni račun, a ne o bilo kakvom bankovnom računu bilo koje vrste u vlasništvu i pod OIB-om Felicitera. Sva novčana sredstva, pa tako i iznos od 1.762.247,64 kn koji se do 21. veljače 2013. i/ili 22. ožujka 2013. nalazio na bankovnom transakcijskom žiro računu u vlasništvu i pod OIB-om tuženika – posebni račun su zadržana i/ili iskorištena od tuženika sukladno Ugovoru i Sporazumu i radi izvansudskog namirivanja novčane i nepodmirene tražbine koju tuženik ima prema Feliciteru temeljem Ugovora i Sporazuma.

25. Naime, čl. 4. st. 1. Sporazuma je ugovoreno da će kupci od Felicitera kupovati stambene jedinice koje će biti specificirane u ugovorima o kupoprodaji između kupaca i Felicitera kao prodavatelja.

Člankom 10. st. 2. Sporazuma je ugovoreno da će se ta sredstva svih kupaca uplaćivati i izdvajati na poseban račun u banci - broj žiroračuna u vlasništvu i pod OIB-om banke 2503007-101111116 s pozivom na broj 0000188543 (Poseban račun).

Člankom 10. st. 3. Sporazuma je ugovoreno da su sva sredstva na posebnom računu založena u korist banke radi osiguranja njenih tražbina iz Ugovora o kreditu broj 50089, te se banka ima pravo iz njih namiriti u bilo kojem trenutku izvansudskim putem.

Člankom 10. st. 4. Sporazuma Feliciter je također unaprijed ovlastio tuženika da sva novčana sredstva od i u vlasništvu Felicitera koja se nalaze na posebnom računu, prvenstveno koristi za podmirivanje tražbina koje tuženik ima prema dužnicima temeljem Ugovora i Sporazuma.

Člankom 10. st. 7. Sporazuma dodatno je ugovoreno da se Feliciter potpisom tog Sporazuma odriče zahtjeva da se sredstva na posebnom računu koriste i isplaćuju za bilo koju drugu svrhu i uz bilo koje druge uvjete, osim onih koji su ugovoreni u čl. 10. Sporazuma.

26. Dakle, nesporno je da je predmetni račun dužnika prijavljen kao takav kod HNB-a pa nije odlučno mišljenje vještaka Omazić (list 151 spisa) i vještaka Valzor d.o.o. (list 63 spisa) da je račun "formalno" tuženikov, a u naravi društva Feliciter jer račun u banci je račun osobe na koju je registriran, a to je tuženik.

27. Glede pitanja jesu li tuženik i društvo Feliciter Sporazumom zasnovali posebno založno pravo iz odredbe čl. 5. st. 1. ZFO-a ili je zasnovano na temelju odredbi ZV-a, te čija je tražbina ispred u prvenstvenom redu sud je u ponovnom postupku utvrdio sljedeće.

28. Odredbom čl. 5. st. 1. ZFO-a je propisano da kod ugovora o financijskom osiguranju dolazi do zasnivanja posebnog založnog prava na koje se ne primjenjuju odredbe drugih zakona o osnivanju založnog prava niti odredbe drugih zakona o naplati potraživanja osigurani založnim pravom u mjeri u kojoj bi njihova primjena narušila pravo prvenstvenog namirenja primatelja instrumenata osiguranja, te je navedenom odredbom izrijekom isključena primjena odredbi drugih zakona o

osnivanju založnog prava, pa time i Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima što dakle nije slučaj u ovoj konkretnoj pravnoj stvari.

29. Sud je utvrdio da je tuženik ugovorno dobrovoljno založno pravo s pravom izvansudskog namirenja na svim novčanim sredstvima Felicitera koja se nalaze ili se budu nalazila na posebnom računu u vlasništvu i pod OIB-om tuženika, stekao sukladno ZV-u (Nn 141/2006) prije 22. veljače 2013., tj. prije trenutka u kojem je tužitelj temeljem Sporazuma OV-1713/13 stekao založno pravo nad novcem u vlasništvu Felicitera koji se nalazio na posebnom računu u vlasništvu i pod OIB-om tuženika.

30. Člankom 305. ZV-a 141/2006 je propisano da se založno pravo na pokretninama, pa tako i na novcu kao pokretnoj i, u pravilu, zamjenjivoj stvari, može, između ostalog, steći na temelju pravnog posla s osobom (bilo pravnom bilo fizičkom) čiji je zalog (tzv., dobrovoljno založno pravo).

Člankom 308. st.1., ZV 141/2006 je propisano da „dobrovoljno ugovorno založno pravo na pokretnoj stvari pa tako i na novcu kao pokretnoj i, u pravilu, zamjenjivoj stvari] stječe vjerovnik kad ona na temelju založnoga ugovora bude predana u posjed njemu ili onomu koga on odredi.

Sukladno navedenom, sud utvrđuje da su:

- tuženik i Feliciter Sporazumom, u smislu ZV 141/2006 i u korist Tuženika, kao založnog vjerovnika, sklopili ugovor o dobrovoljnom založnom pravu s pravom izvansudskog namirenja na svim novčanim sredstvima od i u vlasništvu Felicitera koja se nalaze na Posebnom računu (u vlasništvu i pod OIB – om Tuženika) i to do iznosa potrebnog za potpuno namirenje tražbine koju Tuženik ima prema Dužnicima temeljem Ugovora i Sporazuma;
- tražbina Tuženika prema Feliciteru temeljem Ugovora i Sporazuma u prvenstvenom redu založnih prava ispred tražbine Tužitelja prema Feliciteru temeljem Sporazuma OV 1713 / 2013;
- da je Feliciter Tužitelju sklapanjem Sporazuma OV 1713 / 2013 u zalog dao prava, tj., tražbine koje Feliciter „ima“ prema Tuženiku, koja nikad nisu postojala, i stvari, tj., novčana sredstva od i u „vlasništvu“ Felicitera, kojima Feliciter u trenutku sklapanja Sporazuma OV 1713 / 2013 nije bio vlasnik.

31. Glede aktivne legitimacije tužitelja sud smatra da tužitelj nije aktivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari obzirom da tuženik do i nakon 21. veljače 2013. (dan sklapanja Sporazuma OV-1713/13) nije bio dužan i nije dužan Feliciteru bilo što po bilo kojoj pravnoj osnovi; Feliciter do i nakon 21. veljače 2013. pod svojim OIB-om kod tuženika nije imao i nema u vlasništvu bilo koji bankovni račun bilo koje vrste; da se kod tuženika 21. veljače 2013. i kasnije nisu nalazila niti se nalaze novčana sredstva od i u vlasništvu Felicitera; da je Feliciter 21. veljače 2013. u zalog tužitelju dao stvar ili pravo kojima Feliciter nije vlasnik i koja se ne nalaze i/ili kojima ne raspolaže tuženik. Tuženik konkretno tužitelju 24. rujna 2012. nije počinio štetu protupravnom štetnom radnjom, a to je dan kad je tužitelj Agenciji za izravnu naplatu dostavio zadužnicu OV-5396/11.

32. Nastavno na navod iz rješenja VTS RH PŽ-1255/18 od 16. travnja 2021. (točka 22.) valja reći da je tuženik odustao od dokaznog prijedloga priklopa spisa Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-6234/17 pa nije potrebno obrazlagati u ovoj fazi postupka zbog čega je ovaj sud odbio prijedlog tuženika za priklop predmetnog spisa.

33. Ovaj sud smatra bitnim navesti i činjenicu da je u predstečajnom postupku nad Feliciter broj Stpn-205/15 sklopljena predstečajna nagodba 18. siječnja 2016., koja je postala pravomoćna 21. ožujka 2016., kojom je utvrđena obveza Felicitera prema tužitelju u iznosu od 1.819.176,79 kn, a koju se Feliciter obvezao isplatiti tužitelju uz 120 mjeseci počeka sa datumom dospjeća isplate 22. ožujka 2023. Valja reći i da je nad tužiteljem Meta nekretnine 11. svibnja 2015. otvoren postupak predstečajne nagodbe te su pozvani vjerovnici da do 11. lipnja 2015. prijave tražbine shodno čemu je tužitelj svoju tražbinu trebao prijaviti u postupak predstečajne nagodbe nad Feliciter. isto tako, treba reći da je tužitelj temeljem preinačene odluke Županijskog suda u Zagrebu stekao ovršnu ispravu – rješenje GŽ Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. radi isplate tražbine prema tuženiku od 3.378.654,42 kn sa kamatom od 24. studenog 2011. do isplate pa je tuženik predložio uz sve ostale prigovore i odbaciti tužbu u ovom postupku jer tužitelj nema pravni interes pored ove ovršne isprave tražiti donošenje nove ovršne isprave u obliku presude.

34. Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan te je isti valjalo odbiti sukladno odredbi čl. 1045. i 1046. ZOO-a te je riješeno kao u točki I. izreke presude.

35. Tuženiku koji je uspio u ovoj parnici priznat je parnični trošak u iznosu od 65.019,89 eura, a koji se sastoji od:

1. odgovor na tužbu od 24. studenog 2015. u iznosu od 3.476,00 eura,
 2. pristup na ročište 5. srpnja 2016. u iznosu od 3.476,00 eura,
 3. sastav podneska od 15. prosinca 2016. u iznosu od 3.476,00 eura,
 4. sastav podneska od 21. ožujka 2017. u iznosu od 3.476,00 eura,
 5. sastav podneska od 27. listopada 2017. u iznosu od 3.476,00 eura,
 6. pristup na ročište 8. studenog 2017. u iznosu od 3.476,00 eura,
 7. žalba od 22. prosinca 2017. u iznosu od 4.345,00 eura,
 8. žalba od 17. siječnja 2018. u iznosu od 4.345,00 eura,
 9. pristup na ročište 17. siječnja 2022. u iznosu od 3.476,00 eura,
 10. sastav podneska od 10. svibnja 2022. u iznosu od 3.476,00 eura,
 11. pristup na ročište 18. svibnja 2022. u iznosu od 3.476,00 eura,
 12. sastav podneska od 18. kolovoza 2022. u iznosu od 1.738,00 eura,
 13. pristup na ročište 31. kolovoza 2022. u iznosu od 3.476,00 eura,
 14. sastav podneska od 7. ožujka 2023. u iznosu od 1.738,00 eura,
 15. pristup na ročište 22. svibnja 2023. u iznosu od 3.476,00 eura,
 16. PDV od 1.-15. u iznosu od 12.600,50 eura,
 17. pristojba na žalbu od 5. siječnja 2018. u iznosu od 1.340,50 eura,
 18. pristojba na žalbu od 9. veljače 2018. u iznosu od 676,89 eura,
- te je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a riješeno kao u točki II. izreke presude.

Tuženiku nije priznat parnični trošak u iznosu od 4.345,00 eura koji se odnosi na točke 12. i 14. troškovnika u kojima je tražio puni iznos za sastav podnesaka

sukladno Tbr. 8.1, a što sud nije odobrio jer se u navedenim podnescima ponavljaju navodi tuženika, a i tuženik ima pravo prema Tbr 8/1 ta sastav najviše četiri obrazložena podneska. Stoga mu je za podnesak od 18. kolovoza 2022. i 7. ožujka 2023. priznat trošak sukladno Tbr 8/3 OT te je riješeno kao u točki III. izreke presude.

Tužitelj i umješak na strani tužitelja nisu uspjeli u ovoj parnici te im nije priznat parnični trošak.

U Zagrebu, 8. srpnja 2024. godine

Sudac:
Ljiljana Tomić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana po primitku presude, a ulaže se putem ovog suda u dva primjerka za sud i jedan za protivnu stranku. Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba.

DNA:

1. META SOLUTION d.o.o., Zagreb, Franje Milićevića 45
2. TONA BETONA d.o.o., Zagreb, Franje Milićevića 45
3. Hrvatska poštanska banka d.d., Zagreb, Jurišićeva 4

Broj zapisa: **9-30869-fca43**

Kontrolni broj: **04bb6-9f816-c4c2a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=LJILJANA TOMIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.